

sygn. akt II **K 651/17**

PR 1 Ds 2074.17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Anna Krysiuk

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – ///

Po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r. w Brzegu

sprawy W. M.

s. B. i M. z domu K.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 października 2016 roku około godziny 13:40 na drodze krajowej (...) w pobliżu M. ,woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki M. nr rej (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,69 mg/l, II badanie z wynikiem 0,70 mg/l, II badanie 1,37‰, IV badanie 1,49‰) będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. sygn. akt II K157/15 z dnia 16.12.2015 roku za przestępstwo określone w art.178a§1kk

tj. o czyn z art. 178a§4 kk

I. uznaje oskarżonego W. M. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178a§ 4 kk i za to na podstawie art. 178a§ 4 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 2 w zw. art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i opłatę w wysokości 180 zł.

Sygn. akt IIK 651/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 28 października 2016 roku około godziny 13:40 na drodze krajowej (...) w pobliżu M., woj. (...) oskarżony W. M. prowadził pojazd mechaniczny marki M. nr rej (...) w ruchu lądowym. Oskarżonego podano badaniu alkosensorem I badanie 0,69 mg/l, II badanie z wynikiem 0,70 mg/l, III badanie 1,37‰, IV badanie 1,49‰ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego - k. 97,

protokół badania alkosensorem - k. 2,3

świadczenie wzorcowania, k. 5

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. sygn. akt II K157/15 z dnia 16.12.2015 roku uznano oskarżonego za winnego czynu z art.178a§1kk. Wyrok uprawomocnił się w dniu 30.12.2015 roku. Oskarżony odbywał karę w ZK w okresie od 21.02.2017r do 6.03.2018r i został warunkowo przedterminowo zwolniony.

Dowody: wyrok Sądu Rej. dla W. z dnia 16.12.2015 roku., k. 16-17

karta karna, k.14-15

Oskarżony ur. (...) we W.. Był karany sędownie. Posiada wykształcenie zawodowe, jest mechanikiem samochodowym. Jest kawalerem. W trakcie postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W odniesieniu do zarzucanego czynu nie zachodziły wobec oskarżonego przesłanki z art. 31§1 i §2 kk. Oskarżony podjął leczenie dla osób uzależnionych od alkoholu. W miejscu pracy posiada pozytywną opinię.

(Dowód: dane osobowe k.71

karta karna, k 14-15, 60-61

odpis wyroku, k.16-17

wyjaśnienia oskarżonego k. 97

opinia sądowo-psychiatryczna, k.57-58

zaświadczenie, k.94-95

opinia z miejsca pracy, k. 96

Sąd zważył co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony jest winny popełnienia przypisanego mu czynu. Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oprął się na wyjaśnieniach samego oskarżonego potwierdzonych obiektywnym dowodem w postaci protokołu z użycia alkosensora na okoliczność stwierdzonego u oskarżonego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomocne okazały się pozostałe dokumenty, które dotyczyły sytuacji majątkowej oskarżonego i jego karalności (karta karna, odpis wyroku).

Wskazane powyżej dowody uzupełniają się wzajemnie dając pełny i szczegółowy obraz wydarzeń. Tak więc stan faktyczny sprawy jako bezsporny nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Konkludując rozważania w tym zakresie przyjąć należało, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 28 października 2016 roku około godziny 13:40 na drodze krajowej (...) w pobliżu M. ,woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki M. nr rej (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,69 mg/l ,II badanie z wynikiem 0,70 mg/l, II badanie 1,37‰,IV badanie 1,49‰) będąc uprzednio skazanym prawomocnym

wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. sygn. akt II K157/15 z dnia 16.12.2015 roku za przestępstwo określone w art.178a§1kk wyczerpał znamiona przestępstwa z art.178 a § 4 kk .

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne za dokonane przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono zatem, rodzaj naruszonego dobra (zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym), stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawcy.

Nie budzi wątpliwości, że W. M. dopuścił się przedmiotowego występku umyślnie. Do okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego zaliczono jego uprzednia karalność jak i wysoki stopień jej nietrzeźwości (kryterium to, mimo iż nie stanowi znamienia przestępstwa, to ze względu na możliwość stopniowania winno być brane pod uwagę). Na podkreślenie w tym kontekście zasługuje fakt, że oskarżony zdecydował się na jazdę w godzinach dziennych, popołudniowych, kiedy to natężeniu ruchu jest stosunkowo duże, lekceważąc tym samym podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu.

Przepis art. 178a §4 kk akcentuje bezwzględny zakaz prowadzenia w stanie nietrzeźwości pojazdów mechanicznych, którego oskarżony nie dochował. Przy stężeniu przekraczającym 0,25 mg alkoholu w wydychanym powietrzu występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym większe, im wyższy jest poziom alkoholu w krwi. W przypadku oskarżonego stężenie alkoholu było wysokie. Jednocześnie oskarżony jest osobą dorosłą i niewątpliwie w pełni znany jest mu destrukcyjny wpływ alkoholu na sprawność psychofizyczną kierującego pojazdem.

Do okoliczności łagodzących zaliczono przyznanie się oskarżonego do winy, podjęcie leczenia odwykowego, posiadanie pracy jak i prowadzenie przez niego ustabilizowanego trybu życia. Wymierzając karę oskarżonemu Sąd zwrócił uwagę, że przedmiotowego czynu dopuścił się w okresie próby, jednak zauważyć należy iż już po popełnieniu przedmiotowego czynu oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku ograniczenia wolności. Wymiar kary ograniczenia wolności oraz określenie obowiązku pracy 20 godzin miesięcznie uwzględnia przede wszystkim swe cele wychowawcze, które kara ma realizować. Dodatkowo wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne właśnie w miejscowości, gdzie oskarżony zamieszkuje, a więc w jego środowisku zrealizuje swe cele kary w zakresie społecznego oddziaływania.

Mając powyższe na uwadze orzeczona kara ograniczenia wolności wobec oskarżonego, zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości.

Z uwagi na skazanie oskarżonego za występki należący do przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, będącego uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, Sąd był zobowiązany do orzeczenia - na podstawie art. 42 § 3 kk. - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio polegającego na całkowitym wyeliminowaniu z ruchu drogowego jako osoby rażąco naruszającej zasady bezpieczeństwa, a to nietrzeźwych uczestniczących w ruchu drogowym. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżony jest osobą zagrażającą bezpieczeństwu w komunikacji, dlatego też należało wyeliminować go z ruchu drogowego.

Jednocześnie na podstawie art. 43a§2kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych.

Pozostałe orzeczenia uzasadniają powołane przepisy.